

Men det skal så også med i overvejelserne, at der er særlige forhold, som taler *imod*, at provokatør anvendelse skulle være en metode, som kan godtages netop på dette område:

- 1) Den hurtige fortjeneste er så stor på dette område, at den af agenten fremkaldte *fristelse* (selv uden den merpris, som Kallehauge advarer *imod*) er så stor, at risikoen for at fremkalde strafbare forhold, der ellers ikke ville forekomme, nok er større end på de allerfleste andre tænkelige områder.
- 2) Er det de virkelige store bagmænd, man er ude efter, så forekommer det usandsynligt (som bl.a. påpeget af Kallehauge i ref. 2, side 5, højre spalte), at agenten skulle få held med sig uden først at gøre sig skyldig i indiskutable lovovertrædelser.
- 3) Der er næppe noget andet område, hvor en politiagent udsættes for så alvorlig en personlig risiko som inden for den virkelig store narkokriminalitet.
- 4) I forvejen er der tendens til mindre retssikker-

hed ved behandling af narkosager end andre sager. »Anklagemyndighedens repræsentant har i i hvert fald to narkosager åbenlyst procederet på, at det »jo er almindelig kendt, at beviskravene i disse sager er mindre end i andre straffesager«.(4).

- 5) Åbnes der for anvendelse af politiprovokatører i narkosager, så må det realistisk forudses (som også den foreløbige erfaring viser), at det ikke bliver på grundlag af Kallehauges betingelser, men på lempeligere betingelser, som ifølge Kallehauge selv bryder afgørende med den hidtidige strafferetspleje.

Konklusion

På baggrund af det her fremførte er vi nået frem til, at den eneste mulighed er et klart og undtagelsesfrit forbud mod, at politiet fremkalder eller medvirker til strafbare handlinger, hvis den retstilstand på dette område, som rettænkende borgerlige jurister indtil for få år siden troede sikret, skal genetableres og opretholdes.

1) Vagn Greve i Dansk Politi, 1976/43.

2) Kallehauge, U.f.R. 1976 B, side 1 ff.

3) Volmer Nissen, U.f.R. 1977 B, side 401 ff.

4) Rothenborg, U.f.R. 1978 B, side 83 ff.

5) Kallehauge, U.f.R. 1978 B, side 85 ff.

6) Volmer Nissen, U.f.R. 1978 B, side 336 ff.

7) Kallehauge, U.f.R. 1979 B, side 28 ff.

8) Ritzau-telegram, Information 18.6.81.

9) Folketingets retsudvalg 1978/79, alm. del, bilag 186.

10) Hurwitz: Den danske Kriminalret, alm. del, 4. udg. side 357.

11) Gammeltoft-Hansen, U.f.R. 1979 B, side 15-16, eller af samme forf.: Straffeprocessuelle Tvangsindgreb, 1981, side 66-71.